Yargıtay 12. CD E.2025/1593 K.2025/6544 (17.09.2025)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

12. Ceza Dairesi 2025/1593 E. , 2025/6544 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2023/202 E., 2023/437 K.

DAVA : Koruma tedbirleri nedeniyle tazminat

KARAR : İstinaf başvurularının düzeltilerek esastan reddi

İTİRAZNAME GÖRÜŞÜ : Bozma

Yargıtay 12. Ceza Dairesinin, 24.02.2025 tarihli ve 2023/5272 E., 2025/1921 K. sayılı kararına karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının, 12.05.2025 tarihli ve KD-2023/50752 sayılı itirazı üzerine yapılan inceleme neticesinde;

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 308/1. maddesi uyarınca lehe itiraz başvurusu üzerine dava dosyası, aynı Kanun'un 308/2. maddesi gereği Dairemize gönderilmekle, gereği düşünüldü: :

I. İTİRAZ SEBEPLERİ

Temyize konu kararın davacı vekiline elektronik yolla tebliğ edildiği, elektronik tebligatın 03.04.2023 tarihinde davacı vekilinin UETS adresine ulaştığı ve aynı gün açıldığı, 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun 7/a maddesi uyarınca elektronik tebligatta tebellüğ tarihinin elektronik tebligatın muhatabın elektronik posta hesabına ulaştığı veya okunduğu tarih olmayıp, tebligatın muhatabın elektronik adresine ulaştığı tarihi izleyen beşinci günün sonu olduğu, bu itibarla temyize konu kararın davacı vekiline tebliğ tarihinin 08.04.2023 olduğu ve davacı vekilince kararın süresinde temyiz edildiği belirlenerek ret ilâmının kaldırılmasına ve davacı vekilinin temyiz isteminin kabulü ile hükmün bozulmasına karar verilmesi talebine ilişkindir.

II. TEMYİZ SEBEPLERİ

Davacı vekilinin temyiz sebepleri; davacıya ait araca elkonulması sebebiyle davacının gelirinden mahrum kaldığına, maddi tazminata ilişkin birkısım talebinin ve manevi tazminat talebinin reddedilmesine ilişkindir.

III. GEREKÇE

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 11.11.2021 tarih ve 2020/1-425 E., 2021/548 K. sayılı kararı uyarınca; 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun 7/a maddesi uyarınca elektronik tebligatta tebellüğ tarihinin elektronik tebligatın muhatabın elektronik posta hesabına ulaştığı veya okunduğu tarih olmadığı, tebligatın muhatabın elektronik adresine ulaştığı tarihi izleyen beşinci günün sonu olduğu, bu itibarla davacı vekili tarafından yapılan temyiz isteminin süresinde olduğu anlaşılmakla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının yerinde olduğu sonucuna varılmıştır.

İlk Derece Mahkemesince, tazminat talebinin dayanağı olan Suşehri Asliye Ceza Mahkemesinin 2017/280 E., 2018/193 K. sayılı dosyasında davacıya ait araca göçmen kaçakçılığı suçundan 17.07.2017 tarihinde aracın kayıtlı bulunduğu sicile şerh verilmek suretiyle el konulmasına ancak 690 sayılı KHK'nın 6. Maddesinin ek 2-c fıkrası uyarınca araca fiziki olarak elkonulmasına karar verildiği, yapılan yargılama sonunda davacının beraatine, dava dışı sanıkların mahkumiyetine, aracın sahibine iadesine, karar

kesinleştiğinde araç üzerindeki şerhin kaldırılmasına karar verildiği, 22.05.2018 tarihinde aracın satışının gerçekleştirildiği, kararın 06.03.2019 tarihinde kesinleştiği, satıştan elde edilen gelirin 07.05.2019 tarihinde emanet hesabına alındığı, 15.10.2019 tarihinde hazineye irad kaydedildiği, el koyma tarihi itibariyle yürürlükte bulunan CMK'nın 142. maddesinde öngörülen süre içinde yetkili ve görevli mahkemeye davanın açıldığı, davacı hakkında aynı konuda açılan davanın bulunmadığı, kanunda öngörülen yasal şartların oluştuğu belirlenerek davanın kısmen kabulü ile aracın elkoyma tarihindeki rayiç bedeli ile davacının kazanç kaybının maddi tazminat olarak davacıya ödenmesine karar verilmiştir.

İlk Derece Mahkemesince kısmen kabul edilen davada, Bölge Adliye Mahkemesi tarafından maddi tazminat miktarından kazanç kaybının çıkarılması suretiyle istinaf başvurularının düzeltilerek esastan reddine karar verildiği anlaşılmıştır.

IV. KARAR

1. Gerekçe bölümünde belirtilen nedenle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı İTİRAZININ KABULÜNE,

2. 5271 sayılı Kanun’un 308'inci maddesinin ikinci fıkrası gereği Yargıtay 12. Ceza Dairesinin, 24.02.2025 tarihli ve 2023/5272 E., 2025/1921 K. sayılı ret kararının KALDIRILMASINA,

3. Davacıya ait araca elkonulduğu dönemde aracın işletilememesi nedeniyle davacının uğramış olduğu maddi zararın tespiti bakımından, araca el koyulmadan önceki döneme ilişkin olarak davacının defter ve belgeleri, aracın bir başkasına kiralanmış olması halinde yapılan kira sözleşmesi, kiralayana ait mali kayıtlar, davacının banka hesap hareketlerinin araştırılması suretiyle davacının bu hususta herhangi bir zararının olup olmadığının ve varsa ne miktarda zararının bulunduğunun belirlenmesi gerektiği gözetilmeden yazılı şekilde eksik araştırmayla hüküm tesis edilmesi,

Kanuna aykırı olup, açıklanan nedenle davacı vekilinin temyiz istemi yerinde görüldüğünden Samsun Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesinin kararının 5271 sayılı CMK'nın 302/2. maddesi gereği, Tebliğnameye uygun olarak, oy birliğiyle BOZULMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı Kanun’un 304'üncü maddesinin birinci fıkrası uyarınca Samsun Bölge Adliye Mahkemesi 2. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE,17.09.2025 tarihinde karar verildi.